

יצא לפנסיה מוקדמת ועוב את משרתו במשרד-החקר לאות. הגיע הזמן שהבנת

מראיון לרוביק רוזני פל בשבועון חוות. סיפר הסופר סבכי מיכאל שהוא



אופירה נבון

מסבירה לרעיית נשיא ארצות-הברית, ננסי רגן (למעלה) את פועלה למען ילדים מחוננים וילדים פגועים, בעת ביקור הנשיא יצחק נבון ורעייתו בארצות-הברית. באחד מביקוריה היא חמדה-לצון ורכבה על אופני ילדים (מימין). בביקור בביתו של ג'ורג' וושינגטון (למטה) נראתה אופירה ללא כובע פרווה אלא במעיל שכובעו צמוד אליו.

שהסתייבה ועבודה בשדה לא הולכים ביחד. מיכאל עבר מחיפה למעלות, הוא כותב כעת שלוש יצירות, ביניהן מחזה בשם שדים במרתף, שיצג בתיאטרון החיפאי.

יוסף ("יוסי") קלמן, המנהל התורן בתיאטרון חיפה, לא הסתיר את הפתעתו. בי יום המישחק הראשון שהתקיים בין מכבי תל-אביב ר צה-אס"ק מוטקווה הוצג פע-מיים מחזהו של יהושע פובלר נפש יהודי. כתב קלמן בדו"ח על ההצגה: "תנאי ההופעה באולם: אולם מלא שונאי מישחקי-כדורסל".

המורה בקורס לערבית שאל איך אמרים בערבית מיסחר ותעשייה. אחד התל-מידים, ח"כ חיים בר-לב, שהוא בדרך-כלל תלמיד די שקט, ענה מייד, הוא נשאל על-ידי חבריו לכיתה בכנסת איך הוא יודע. לא להיגם הייתי שרה-מיסחר-התעשייה, ענה. העיר חברו לסיעה מיכאל ("מיקי") ברזוהר: "נעים להיזכר".

מספרים על שרגא נצר, האישי החזק של מפא"י, שתג בתחילת ינואר את יום הולדתו ה-85, שכאשר היה אחראי על מינוי הח"כים דאג תמיד לגיון, יום אחד הציעו מועדנת המינויים ה-רהבה את הכללתו של חיים צדוק. נצר מחק את שמו מהרשימה, בסענה שיש כבר תימני אחד ברשימה — יושב ראש הכנסת לשעבר, ישראל ישעיהו המנחם. כאשר הובא העניין לביורו אצל ריו"ר בן-גוריון, הוא פסק ש-מועמד לכנסת שנצר אינו מכיר אותו, אינו ראוי ל-הופיע ברשימה.



דיבר לפני חטיבת האקד-מאים בחרות על הלכה ר-שלמות תארך. שיין, עורך-דן במיקצועו, התייחס לרב-נים הדוגלים בהחזרת שטחים כדי למנוע אובדן חיי אדם: "אלה הם רבני-בזון. מן ה-בהון הם מוציאים גם את החיזור על ארץ-ישראל ה-שלמה".

שיין גם התייחס לתו-ארי רבנים כיום: "בשל ה-בחזרת בצידור, קורא לעצמו כל רב שאינו דווקא גדול בתורה — גאון. וככל שקטן הוא בתורה, כן גדלים ורבים הם תארי".

בישיבת ועדת-הכספים של עיריית תל-אביב נדון חזק עזר עירוני המתיר לערבים (בלשון החוק: "בני מעור-טים") ביפו לפתוח את חנו-יותיהם בשבת, בתנאי ש-יסגרו אותן ביום המנוחה שלהם. העיר נחום ר, חבר-המועצה מטעם המערך, שיש לתתליף את המינוח "בני מעוטס" לערבים, כי לא מן-הנמנע שאנחנו נהפוך בעתיד הלא-רחוק לבני-מעוטס".

הזמר צביקה פיק ר-שחקן הכדורסל מיקי בר-קוביץ', הגרים בשכונת בי-רמת-השרון, הפכו שכנים ל-צרה. מכוניתו של פיק נפ-רצה בדרך יוצאת-דופן: ה-גנבים פירקו את החלונות בהירות, הניחו אותם על הכביש ורוקנו את תכולת הרכב. כעבור יומיים נרפץ ריכבו של בקוביץ' באותה שיטה.

מיחד, אותו הועדנו לשיח-רוד הרחיבת הכותל-המער-רבי, בסופו של דבר לא יצא המיבצע אל הפועל. שקט הש-תרר בידון הממשלה וסוגה מתוכננתה. עם זאת, זכור לי שכבר אז אמרתי לרב שלמה גורן: אם אתה רוצה להיות ראשון בירושלים, תרוץ קרוב אלי".

ישראל בין-אמית, מנכ"ל אוניברסיטת באר-שבע, היה אמנם ציר בקונגרס הי-ציוני, אך הוא לא נכח בשום דיון שהתקיים בבני-האוונה בירושלים. בין-אמית, אחיו של השר מרדכי ציפורי, קיבל הודעה על היותו ציר בקונגרס רק שלושה ימים אחרי נעילת הכינס.

אחיה שרה-התיקשרות, היה מטרה לחיצי-הביקורת בישיבה של חטיבת הרוח בי-כנסת עם פעילי התנועה בי-צפון הארץ. ראש הסניף בי-קריית-שמונה יואל אברהם, תקף אותו אישית. ציפורי קרא לעברו: "אתה קשקשן ו-ישבראש הישיבה רוני מילרד ניסה להרגיע את ה-רחות: "הדברים נמחקו מן

אחרי ישיבת הממשלה נכנסו ארבעת שרי הליבר-לים לחדרו של סגן-ראש-הממשלה, שימחה ארליך, שי-ליד לישיבת ראש-הממשלה. בעוד ארליך שוכב בבית-חולים בארצות-הברית היו ה-שרים יצחק מודעי, גורן-עוז פת, משה ניסים ו-אברהם ("אברשה") שריר רעבים מאד. הם הזמינו ל-חדר כריכים, סלטים שונים, סוגים רבים של נבינות ר-סונה. מחוץ לחדר ישב ה-כתב המדיני של קור ישראל, שימרון שיפר, שהמתין בי-סקום זמן רב. ביאשו שאל בקול: "מה זה? הם כבר מחלקים את הירושה?".

בידון על תוכנית-חיסכון שנערך בוועדת-הכס-פים, נורקו לחלל החדר מיס-פרים רבים. העיר ח"כ הי-עבודה ז"ק אלמיר: "רגע, כל אחד צריך מחשב". ענה לו חברו לסיעה יהודה חשאי: "היום יש מחשב ביתי". השיב אמיר: "מה אתה חושב, אני לא יודע שיש?". חשאי: "מה זה הגיע ל-דימונה?". אמיר, ראש-עיריית דימונה לא התאפק: "בטח,



הפרוטוקול". הגיב אברהם: "אבל הם נרשמו בויתרון".

בהמשך התלוננו הפעיי-לים שהממשלה מזניחה את פיתוח הגליל. ציפורי הזכיר את המיפצים שנבנו שם. העיר סגן-השר רב שילנסקי: "את זה עשה אריק שרון". ציפורי לא נשאר חייב: "הנה עוד חכם אחד".

ישראל ישורון, ער-המדינה במישפט הרצח הכפול של שמעיה אנג'ל חבריו, מסתבר באחת מתחנות ה-מיסטר. ביום השישי שעבר הוא נראה יוצא מהתחנה, מלווה בבלש, ובידו סל. הוא הלך לערוך קניות לשבת בי-מסלול הסמוכה לתחנה.

הרב חיים שיין, עוזרו של סגן-השר דב שילנסקי,

גם לבן שלי יש כזה". חברם לסיעה אריק נחמקין הת-עורר למשמע חילופי-הדברים ושאל: "מה יש?". ענה אמיר: "מחשב כיס". העיר חשאי: "לא, אני התכוונתי למחשב ביתי". אמיר האדים מכעס: "גם כזה יש בדימונה".

בראיון בגיליון האחרון של במחנה נח"ל סיפר ח"כ העבודה מרדכי ("מוטה") גור שכבר בי-1962 היו הפ-רות של הסדר הציבורי, כי-דבריו, בגדה המערבית, ל-ממשלת ישראל נראתה שענה זו כשרה להשתלט על איזור ירושלים וצה"ל עמד בהיכון להוצאת תוכנית זו אל הפועל. באותה תקופה שימשי כי-מפקד חטיבת גולני ובכל גודל שיל היתה פלוגה של נח"ל. מכיוון שסמכתי על פלוגות הנח"ל-לאים, הקמתי מהן גודל